

ПІДБІР СКЛАДУ ОСНОВИ ДЛЯ М'ЯКОГО СТОМАТОЛОГІЧНОГО ЛІКАРСЬКОГО ЗАСОБУ

Давтян Л. Л., Голод А. С.

*Національна медична академія післядипломної освіти ім. П.Л. Шупика
м.Київ, вул. Дорогожичська, 9, ldavtian@mail.ru*

За даними всесвітньої організації охорони здоров'я захворювання пародонту останнім часом значно поширюються серед населення, а у віці 30-39 років у 30-40% хворих ускладнюються до пародонтиту. Етіотропне та патогенетичне лікування пародонтиту включає в себе використання антимікробних та протизапальних лікарських засобів у лікарських формах з необхідними для ефективної дії компонентів біофармацевтичними властивостями.

Важливою не тільки для терапевтичної дії, а і для комплаєнтності лікарської форми, є її пролонгована дія. При лікуванні пародонтиту цього можна досягти використанням стоматологічних плівок, що повільно розчиняються та вивільняють діючі речовини після введення в ясенну кишеню. Актуальним, важливим та першочерговим для розробки складу та технології м'яких лікарських форм загалом та стоматологічних плівок зокрема є експериментальний підбір складу основи та вивчення її органолептичних та фізико-механічних властивостей. На основі даних літературних джерел для розробки складу основи в якості плівкоутворюючих компонентів були обрані хітозан (похідне глюкозаміну), альгінат натрію (сіль похідного гілурунової та манурунової кислот) та натрію карбоксиметилцелюлоза (сіль похідного целюлози). Для розчинення лікарських та допоміжних речовин використали воду очищену, для важкорозчинного у воді інгредієнта – диметилсульфоксид. У якості допоміжних речовин також додані молочна кислота (для створення необхідного рН) та гліцерин (для пом'якшення консистенції). Співвідношення компонентів основи для виготовлення зразків, що підлягатимуть подальшому вивченню, обирали залежно від органолептичних властивостей сумішей.

При проведенні експериментального виготовлення у дослідних зразках трьох складів розчинення плівкоутворюючих компонентів викликало значне підвищення в'язкості, що унеможливило подальше виготовлення лікарської форми. В зразках одного із складів при змішуванні розчинів інгредієнтів спостерігалось різке збільшення в'язкості з погіршенням органолептичних властивостей зразка (порушення однорідності, зменшення текучості), що зумовило необхідність знизити концентрацію одного з плівкоутворюючих компонентів. При введенні розчину діючої речовини у диметилсульфоксиді в один із складів спостерігалась хімічна взаємодія, ознакою якої стала зміна запаху. В результаті проведення експерименту були обрані чотири склади основи з різними комбінаціями плівкоутворюючих компонентів та їх кількостей, що мали задовільні органолептичні властивості. Їх було використано для виготовлення зразків плівок, що будуть застосовуватись для подальшого вивчення їх фізико-механічних властивостей, чотири склади основи.